

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/572/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414214851
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6414214851.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: Peter U., nar. XX. XX.XXXX, bytom L. E. XXX, proti odporkyni: W. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. E. XX, o zníženie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 24. 04. 2015 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10C/214/2014-53 zo dňa 11. 03. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil navrhovateľovi povinnosť prispievať odporkyni výživným v sume 75 € mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 01. 03. 2015 k rukám odporkyni. V zostávajúcej časti, čo do zvyšku bol návrh navrhovateľa zamietnutý.

Rozhodnutím procesného súdu bol zmenený rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10P/419/2011-32 zo dňa 06. 06. 2012, čo do výšky výživného navrhovateľa k odporkyni.

Bolo rozhodnuté, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Navrhovateľ podal dňa 31.12.2014 (čl. 1-4) na Okresný súd v Žiari nad Hronom návrh, ktorým sa domáha zníženia vyživovacej povinnosti voči odporkyni zo sumy 150 € mesačne na sumu 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne počnúc dňom podania návrhu na tunajší súd vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyni. Svoj návrh odôvodnil skutočnosťou, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10P/419/2011-32 zo dňa 06.06.2012 kedy bolo výživné určené vo výške 150 € mesačne. Došlo k zmene pomerov na strane navrhovateľa vzhľadom na hlavný jeho zdravotný stav pričom v súčasnosti nie je možné v jeho možnostiach a schopnostiach uhrádzať takúto výšku vyživovacej povinnosti odporkyni.

Na súdne pojednávanie konané dňa 11.03.2015 sa dostavili účastníci konania. Súd vo veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa so spisom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10C/214/2014, s pripojenými prílohami a správami, vypočul účastníkov konania a zistil nasledovný skutkový stav veci.

Navrhovateľ T. U. vo svojej výpovedi na súdnom pojednávaní trval na podanom návrhu v ktorom špecifikoval dôvody pre ktoré žiada zníženie vyživovacej povinnosti voči odporkyni. Poukázal na skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10P/419/2011-32 zo dňa 06.06.-2012 bolo jeho manželstvo s matkou odporkyne rozvedené. Zároveň bol zaviazaný prispievať v tom čase na mal. dcéru W. - odporkyňu výživným vo výške 150 € mesačne od právoplatnosti súdneho rozhodnutia vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. dieťaťa. Poznamenal, že je pravdou, že dcéra W. - odporkyňa býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou. S matkou odporkyne pochádza aj syn N. U. nar. XX.XX.XXXX, ktorý býva s ním v spoločnej domácnosti. Tento t. č. je v evidencii príslušného ÚPSV

a R, nepoberá žiadnu dávku v hmotnej núdzi ani sociálne príspevky. Jediným jeho príjmom je príjem cez víkendy kedy si privyrába na diskotékach vo výške približne 20-25 € za víkend. Iný príjem nemá. Býva s ním v spoločnom 3-izbovom byte, ktorý majú v nájme. Všetky výdavky týkajúce sa nájmu bytu ako aj zabezpečenie chodu domácnosti. Tento zároveň poukázal, že podaný návrh na zníženie svojej vyživovacej povinnosti voči odporkyni odôvodňuje predovšetkým skutočnosťou, že v januári 2013 mal vážny pracovný úraz. Bol hospitalizovaný, práce neschopný od 02.01.2013 do 05.06.2013. Vzhľadom na pokles jeho pracovnej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50% zamestnávateľ dňa 05.06.2013 ukončil s ním pracovný pomer. Rozhodnutím sociálnej poisťovni zo dňa 06.08.2013 mu bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok vo výške 278,50 € mesačne. Vzhľadom na súčasný jeho zdravotný stav nie je v jeho možnostiach a schopnostiach nájsť si primeranú prácu, aby mohol v plnej výške uhrádzať doposiaľ určené výživné odporkyni. Okrem čiastočného invalidného dôchodku, ktorý uviedol vyššie iný príjem nemá. Jeho výdavky v súčasnosti je nájom za byt vo výške 133,70 €, náklady na bývanie, inkaso, električka, voda, plyn, RTVS a DIGI vo výške spolu 99,66 € + ďalšie náklady týkajúce sa stravy približne vo výške 50 €, hygienické potreby 2 € mesačne, oblečenie, obuv 5 € mesačne, lieky na ktoré si dopláca mesačne približne vo výške 25 €. Cesta k lekárom 4 x 1,40 € Banská Štiavnica a späť vo výške 5,60 €, mobilný telefón 18 € a poisťka, ktorú uhrádza odporkyni vo výške 8,60 €. Vzhľadom k tomu, že s ním v spoločnej domácnosti býva aj plnoletý syn XXXko uviedol vyššie vo svojej výpovedi, ktorý t. č. je nezamestnaný v evidencii príslušného ÚPSV a R Banská Štiavnica nepoberá žiadne sociálne dávky ani dávku hmotnej pomoci, kryje aj jeho potreby na chod spoločnej domácnosti a základné jeho životné potreby. Zároveň vo svojej výpovedi opravil, že od podania návrhu na tunajší súd v súčasnosti poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 281 € mesačne. Iný príjem nemá. Vo februári 2015 uhradil odporkyni zameškané výživné vo výške 4.000 € jednonázorovo pričom túto finančnú čiastku si požičal od svojej matky, ktorá má 81 rokov a je starobnou dôchodkyňou s tým, že finančnú čiastku jej vráti. Poukázal na svoj zdravotný stav a zároveň na skutočnosť, že aj keď je vyučený sústružník v tejto oblasti ako aj v inej oblasti v mieste svojho bydliska poprípade okolia vzhľadom na svoj zdravotný stav i keď vynakladá snahu nájsť si zamestnanie, nie je to možné. Finančné prostriedky, ktoré si vypožičal z Prima banky v roku 2012 v septembri vo výške 2.000 € a následne ďalších 1.000 € všetky finančné prostriedky boli použité pre jeho plnoletého syna v tom čase, ktorý nastúpil na vysokú školu na zakúpenie rôznych vecí a poplatkov spojených s jeho štúdiom na vysokej škole avšak túto po troch mesiacoch tento zanechal a t. č. je ako uviedol vyššie nezamestnaný a býva s ním v spoločnej domácnosti. Okrem bežného výživného odporkyni keď ho požiadala a to pri zabezpečení exkurzii do Francúzska a Anglicka jej poskytol finančnú čiastku 10 - 20 €. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto žiadal, aby súd mu znížil vyživovaciu povinnosť na základnú vyživovaciu povinnosť t. j. 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa počnúc dňom podania návrhu na tunajší súd.

Odporkyňa W.U. vo svojej výpovedi na súdnom pojednávaní poukázala na svoje písomné vyjadrenie na čl. 25. Uviedla, že vie o jeho situácii do ktorej sa momentálne dostal jej otec - navrhovateľ, ale v žiadnom prípade nesúhlasí s tak výrazným znížením vyživovacej povinnosti. Vzhľadom na jeho momentálnu finančnú situáciu ako aj zdravotný stav minimálne prehlásila, že žiada výživné vo výške 80 € mesačne. Poukázala na svoje výdavky spojené so štúdiom na Súkromnej hotelovej škole v Banskej Štiavnici keďže je vo 4. ročníku a jedná sa o 5 ročné štúdiom a všetky náklady spojené so štúdiom ako aj na zabezpečenie jej základných životných potrieb zabezpečuje jej matka s ktorou žije v spoločnej domácnosti a ktorá ju finančne podporuje. Navrhovateľ nijakým spôsobom ju finančne nepodporuje. Potvrdila, že v roku 2013 jej prispel navrhovateľ finančnou čiastkou 200 € na exkurziu do Londýna pričom jej matka jej dala vreckové vo výške 150 € a doplatila 20 € poplatok. V roku 2014 kedy bola na 3-mesačnej praxi vo Francúzsku jej prispel finančne navrhovateľ výšku 150 €. Ostatné poplatky približne vo výške 200 € hradila jej matka. Poukázala na skutočnosť, že súkromná hotelová škola na ktorej študuje je spolplatená. Mesačné výdavky spojené so školou sú vo výške 92 € mesačne, školné + strava v škole vo výške 76 € mesačne + cestovné do školy približne 20 € mesačne. Raz ročne uhrádza príspevok na stužkovú vo výške 50 €. Ďalšie výdavky má spojené so stravou doma, mobilný telefón, hygienické potreby, zdravotná starostlivosť, ktoré sú približne vo výške okolo 100 € mesačne. Poukázala na skutočnosť, že jej matka s ktorou žije v spoločnej domácnosti a ktorá jej kryje výdavky spojené nie len so štúdiom, ale aj osobné výdavky je evidovaná u príslušného ÚPSV a R Banská Štiavnica. Zároveň pracuje na dohodu o výkone práce v penzióne Lux - pizzeria 10 hodín týždenne + poberá dávku v hmotnej núdzi a prídavky na deti. Jej mesačný príjem je vo výške 227 € mesačne.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)

Podľa § 62 ods. 4 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihladne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd na základe prevedeného dokazovania a to vypočítím účastníkov konania navrhovateľa a odporcu, predložením ich písomných podkladov nachádzajúcich sa v súdnom spise mal potom preukázané, že naposledy bola určovaná vyživovacia povinnosť navrhovateľa k odporcovi rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10P/419/2011-32 zo dňa 06.06.2012 kedy súd rozviedol manželstvo rodičov odporkyňi v to čase mal. G. zveril do osobnej starostlivosti jej matky a určil vyživovaciu povinnosť otcovi mal. dieťaťa - navrhovateľovi vo výške 150 € mesačne počnúc dňom právoplatnosti súdneho rozhodnutia vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. dieťaťa. V tom čase mal súd preukázané, že navrhovateľ býval v obecnom nájomnom 3-izbovom byte spolu so svojím plnoletým synom N.. Uhrádzal nájomné, elektriku, plyn, odpad, svoju životnú poisťku, životnú poisťku manželky a detí v celkovej výške 8.000 - 9.000 Sk mesačne. Bol zamestnaný vo firme ANTON ANTOL, s.r.o. Dobrá Niva, kde jeho priemerný mesačný príjem bol vo výške 535,43 € netto. Nebolo preukázané, že by vlastnil nejaké nehnuteľnosti alebo hnutelné veci vyššej hodnoty. Matka odporkyňi v tom čase bola zamestnaná v BILLE F. U. ako predavačka, kde jej priemerný mesačný príjem bol okolo 350 € netto. Bývala v spoločnej domácnosti s mal. dcérou - odporkyňou u svojej matky v jej 2-izbovom rodinnom dome. V tom čase odporkyňa bola žiačkou základnej školy. V súčasnej dobe je študentkou 4. ročníka Súkromnej hotelovej školy v Banskej Štiavnici pričom sa jedná o 5 ročné štúdium. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani hnutelné veci vyššej hodnoty. Býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá t. č. je evidovaná na príslušnom ÚPSV a R Banská Štiavnica, poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 206 € + prídavok na dieťa a zároveň pracuje na dohodu v penzióne N. - pizzeria na 10 hodín. Jej mesačný príjem je približne vo výške 227 €. U navrhovateľa súd zistil, že t. č. inú vyživovaciu povinnosť nemá. Rozhodnutím sociálnej poisťovni ústredie v Bratislave zo dňa 06.08.2013 mu bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok vo výške 278,50 € mesačne, ktorý mu bol zvýšený dňom január 2015 (čl. 29) na sumu 285,70 € mesačne. Čiastočný invalidný dôchodok mu bol priznaný z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Zároveň bolo konštatované tieto správy, že sa stal invalidným v dôsledku pracovného úrazu. T. č. býva naďalej v spoločnej domácnosti so svojím plnoletým synom v 3-izbovom nájomnom byte kde uhrádza výdavky ako uviedol vyššie vo svojej výpovedi. Jeho syn je nezamestnaný, nie je poberateľom žiadnej dávky, sociálnych príspevkov ani dávky v hmotnej núdzi. Všetky dávky spojené s užívaním tohto bytu, chodom domácnosti ako aj náklady týkajúce sa svojho plnoletého syna hradí tak ako uviedol aj vo svojej výpovedi vyššie na súdnom pojednávaní.

Súd vzhľadom na takto zistený skutkový stav posudzujúc podmienky zníženia vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyňi berúc do úvahy skutočnosť, že naposledy bolo upravované výživné takmer

pred 3 rokmi a je nepochybné, že aj na strane odporkyni došlo k zmene pomerov keďže t. č. študuje v 4. ročníku 5 ročného štúdia na Súkromnej strednej škole. Svojím štúdiom sa pripravuje v budúcnosti na zabezpečenie svojho zamestnania pričom nepochybne sa zvýšili jej výdavky nielen spojené so štúdiom, ale aj s nákladmi týkajúcich sa jej základných životných potrieb strava, oblečenie, zdravotná starostlivosť, hygienické potreby a pod., ktoré v prevažnej miere hradí jej matka, ktorá t. č. tak ako je uvedené vyššie je nezamestnaná, poberá dávku v hmotnej núdzi a dohodou o výkone práce si privyrába na zabezpečenie aj nákladov svojej dcéry. Je nepochybné, že aj na strane navrhovateľa došlo k zmene pomerov oproti poslednej úprave vyživovacej povinnosti k odporkyni a to vzhľadom na jeho zdravotný stav, ale vzhľadom na hore citované zákonné ustanovenie si navrhovateľ musí uvedomiť svoju vyživovaciu povinnosť k odporkyni, ktorá t. č. i keď je plnoletá naďalej je odkázaná na výživu na svojich rodičov pretože nemá schopnosť samostatne sa živiť v dôsledku riadneho denného štúdia na strednej škole a preto považoval súd zníženie jeho vyživovacej povinnosti ako je uvedené vo výrokovej časti tohto súdneho rozhodnutia za primeranú vzhľadom na vek, potreby, zvýšené potreby u odporkyni vzhľadom na jej štúdium ako aj vzhľadom na možnosti a schopnosti povinného rodiča za primeranú. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ uhradil dlh na bežnom výživnom odporkyni vo februári 2015 jednorázovo vo výške 4.000 € súd považoval zníženie jeho vyživovacej povinnosti dňom 01.03.2015 za relevantné.

Súd v zostávajúcej časti potom návrh čo do zvyšku zamietol ako neopodstatnený a neodôvodnený.

O trovách konania súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto súdneho rozhodnutia vzhľadom k tomu, že navrhovateľ mal vo veci len čiastočný úspech a odporkyňa si trovy konania neuplatňovala vzhľadom k tomu súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania“.

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. Poukázal, že výživné tak ako ho ustálil okresný súd, teda 75 € mesačne a zároveň ho súd považuje za primerané potrebám odporkyne, ako aj možnostiam a možnostiam navrhovateľa, nevyplyva z vykonaného dokazovania. Vytýka súdu nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia a určené výživné 75 € mesačne nie je navrhovateľ schopný platiť z dôvodu, že tým by ohrozil svoju existenciu. Takto určené výživné nie je primerane vysoké, vzhľadom na jeho osobné, majetkové a zárobkové pomery.

Dieťa má nepochybne právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov a to v pozitívnom ale aj v negatívnom zmysle. Keď je životná úroveň rodiča nízka, je nízka aj životná úroveň dieťaťa.

Nie je preskúmateľné, na základe čoho dospel súd k záveru, že pri príjme navrhovateľa 285,70 € mesačne a jeho výdavkoch 347,56 € je v jeho možnostiach platiť výživné vo výške 75 € a to v kontexte tvrdenia navrhovateľa, ktorý už v čase rozhodnutia súdu prvého stupňa rozdiel vo svojich príjmoch a výdavkoch uhrádzal iba za pomoci svojej 81 ročnej matky. V súčasnosti si navrhovateľ môže dovoliť dať na stravu mesačne iba 50 € a to pre seba a syna.

Navrhovateľ tiež vytýka súdu, že určil zníženie vyživovacej povinnosti počnúc dňom 01. 03. 2015, pričom návrh navrhovateľa bol súdu doručený dňa 31. 12. 2014. K zmene pomerov navrhovateľa došlo dňa 02. 01. 2013, teda dňom kedy utrpel pracovný úraz. Z týchto dátumov nijako nemožno dôjsť k záveru, že výživné je potrebné znížiť počnúc dňom 01. 03. 2015. V odôvodnení rozsudku sa uvádza, že navrhovateľ uhradil v exekúcii dlh navrhovateľke jednorázovo vo výške 4 000 € vo februári 2015 a preto znížil vyživovaciu povinnosť ku dňu 01. 03. 2015. Takéto konštatovanie je nielenže neurčité, ale nemá oporu ani v hmotnom práve. Odporkyňa je plnoleté dieťa kde neplatí zásada, že spotrebované výživné sa nevracia. Výživné sa navyše platí na mesiac vopred a navrhovateľ vo februári uhradil výživné na marec 2015. Okrem toho navrhovateľ uhradil dňa 04. 02. 2015 sumu 5 244,30 € a nie sumu 4 000 €. Je potrebné uviesť, že navrhovateľ v predmetnej exekúcii uhradil odporkyni navyše aj výživné, ktoré jej už predtým raz vyplatil k jej rukám a to z dôvodu, že si od nej nikdy nepýtal písomný doklad o prevzatí peňazí, ktoré jej dával. Ide o duplicitne vyplatenú sumu minimálne vo výške 1 114 €. Súd sa nezaoberal skutočnosťou, že na jednej strane došlo u odporkyne k získaniu príjmu od otca, ktorým si vie bez akýchkoľvek problémov zabezpečiť všetky svoje náklady na posledný rok štúdia (avšak na druhej strane u navrhovateľa došlo k zadĺženiu sa o takúto sumu, ktorú bude musieť svojej matke vracať).

Súd prvého stupňa teda dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie je možné považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

U navrhovateľa však došlo od prvého rozhodnutia aj k ďalšej podstatnej a vážnej zmene jeho zdravotného stavu, ktorá pre neho znamená zvýšené výdavky na lieky, ktoré nevyhnutne potrebuje.

Dňa 19. 03. 2015 bol navrhovateľ hospitalizovaný v nemocnici v Žiari nad Hronom po tom ako bol od dopoludňajších hodín v bezvedomí po epileptickom záchvate. Dňa 23. 03. 2015 (zrejme má ísť o 23. 03. 2015) bol prepustený do ambulantnej starostlivosti s diagnózou G 40.3 - generalizovaná idiopatická epilepsia a epileptické syndrómy. Dňa 20. 04. 2015 navrhovateľ absolvoval psychiatrické vyšetrenie v Banskej Štiavnici, kde mu boli diagnostikované diagnózy F 32.1 - depresívna porucha mierneho až stredného stupňa, diagnóza F 02.8 - dementný syndróm ťažkého stupňa a F 10.2 - syndróm závislosti na alkohole. Navrhovateľ žije v období pred 40-timi rokmi a potrebuje 24 hodinovú nepretržitú starostlivosť. Tento stav však naďalej progreduje.

Záverom navrhovateľom žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť, prípadne tento zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa odporkyňa vyjadrila a uviedla, že žiada o prešetrovanie odvolania, pretože advokátka má mylné informácie. Navrhovateľ na pojednávaní dňa 11. 03. 2015 neuviedol pravdivé skutočnosti a sám uviedol, že môže pracovať. O všetko je ochotná informovať súd na pojednávaní a navrhuje vypočuť svedkyňu M. U..

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h), f) OSP.

Okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav a preto vec nesprávne právne posúdil. Z odvolania tiež vyplýva, že v čase rozhodovania súdu prvého stupňa ešte neexistovali dôvody týkajúce sa zdravotného stavu navrhovateľa v súčasnosti.

Pri rozhodovaní procesný súd vychádzal z overiteľných skutočností ako napr. že pokles navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť je „iba 50 %“. Súd však nezistoval, či vzhľadom k obmedzenej možnosti vykonávať prácu, môže vzhľadom na svoj zdravotný stav, nájsť navrhovateľ vôbec nejakú prácu vo svojom okolí, samozrejme musí ísť o prácu, ktorú by mohol vykonávať bez ďalšieho ohrozenia svojho zdravia.

Okresný súd tiež nezistoval aké sú skutočné možnosti a schopnosti matky odporkyne a teda v akom rozsahu by sa aj ona mohla, vzhľadom ku všetkým skutočnostiam a teda aj svojmu zdravotnému stavu podieľať na výživnom pre odporkyňu.

Odporkyňa je schopná sama sa živiť. Pripravuje sa však na svoje budúce zamestnanie. V súčasnosti je už plnoletá. Plnoletou bola aj v čase podávania návrhu. Rodič dieťaťa však nemá povinnosť prispievať dieťaťu nad rozsah svojich možností a schopností ani v prípade, ak sa dieťa, ktoré je už schopné samé sa živiť, pripravuje na budúce povolanie a táto príprava vyžaduje extrémne finančné nároky. Jednoducho povedané, plnoleté dieťa môže študovať iba na takej škole, ktorej náklady dokáže samo a so zodpovedajúcou pomocou svojich rodičov finančne pokryť.

Pre určenie vyživovacej povinnosti otca k odporkyni preto nie je rozhodujúci výpočet nákladov, ktoré odporkyňa na štúdium má.

Ustanovenie § 62 ods. 1 Zákona o rodine stanovuje, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich základnou povinnosťou, ktorá trvá do času kým deti nie sú schopné sami sa živiť.

Nemožno ale opomenúť, že pokiaľ okresný súd akceptuje, že navrhovateľ žije so svojím plnoletým synom, ktorý je nezamestnaný a dáva mesačne na stravu seba a svojho syna 50 €, ide o nepoužiteľný argument. K plnoletému synovi, ktorý je schopný sám sa živiť (opak nie je konštatovaný), nemá otec vyživovaciu povinnosť aj keď s ním žije v spoločnej domácnosti.

Znamená to, že pri určovaní výživného na odporkyňu nemožno v prvom rade prihliadať na jej potreby, ktoré sú dané náročnosťou jej štúdia. V prvom rade treba zisťovať skutočné možnosti a schopnosti oboch rodičov.

Tiež nemožno opomenúť, že od rozhodovania okresného súdu sa mal zdravotný stav navrhovateľa výrazne zhoršiť. Toto tvrdenie bude potrebné preveriť a samozrejme pri rozhodovaní o výživnom do budúcnosti je potrebné na výsledok dokazovania v tomto spore prihliadať.

Odvolanie vytyka súdu prvého stupňa, že rozhodnutie o zníženom výživnom zahŕňa iba čas od 01. 03. 2015. Návrh na zníženie výživného bol podaný dňa 31. 12. 2014. V návrhu sa zníženie výživného žiada ku dňu podania návrhu na začatie konania. Argumenty súdu o dôvode prečo priznal zníženie výživného iba od 01. 03. 2015 sú však neurčité.

Za tohto stavu veci bolo potrebné rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.